

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

נדריס ו

עניין: ידיים מוכיחות בקידושין

מגלה עמוקות פרשת בלק

הוא בא מחנו כי דוד בא מן בלק מן עגלון ארס לי מלכ
לי מורה זיווג הקנ"ה עם ישראל (תהלים קכ) אל יי
בלרחה ליי קרחי סזכיר הקנ"ה קידושין של סס עשה
למען קדושך אוח למיד הוא מגדל (משלי יח) עו סס
יי מגדל הפורח באיר חנינה כיו שהוא סס יי ויח
אוח גדולה מכל כ"ב אותיות מורה על הקנ"ה י קטן מכל
אותיות כי אחס המעט הרי שנמלח לי מורה זיווג הקנ"ה
עם ישראל ואחה קדוש יו"ט חלום ישראל לכה ארס לי
על קוד כי יס ליי כל ויהי ליי שור וחמור עם חנינה לי
ככנע כל חרין סטרין לפני ישראל כי בזה ויהי סס לי
סגלה מכל העמים ר"ל קידושין לריכין ידיים מוכיחות
הרי אח תקודשת לי והקנ"ה קדש ישראל חנינה לי כי
לי בני ישראל ענדים נמדרש כל מקום שנאמר לי קיים
לעולם ז"ס ויקחו לי חרונה ר"ל חנינה לי נעשים
ישראל קדש ליי נשעה עגל אחר הקנ"ה ועסה (שמות

גמ' קידושין ה:

ליה רב פפא לאביי למומרא דסבר שמואל ידיים שאין מוכיחות הויין ידיים
והתנן האומר אהא הרי זה נזיר והוינן בה ודילמא אהא בתענית קאמר
ואמר שמואל והוא שהיה נזיר עובר לפניו טעמא דנזיר עובר לפניו
הא לאו הכי לא הכא במאי עסקינן דאמר לי אי הכי מאי קמ"ל הגי

בני יששכר מאמרי תמוז אב מאמר ד' אות ב' בהגה"ה

מ"ש מרן האריז"ל על ידי הקידושין נותן החתן אל הכלה אור המקיף ועל ידי הנישואין ביחוד וחיבור נותן לה
אור פנימי [שער המנוח פ' תל"א], והנה בשם ישראל רמזים גם שניהם, דהנה אותיות הקלוות שהם מקיפים לשארי
האותיות הם אותיות ל"י, הם הנהוגים לומר בקידושין עפ"י הדין ידיים מוכיחות לומר הרי את מקודשת ל"י (עיין
במגלה עמוקות [פר' בלק] אותיות ל"י מרמזין ליחוד קוב"ה וכנסת ישראל, אות ל' גבוה מכל האותיות מרמזו על
גבוה מעל גבוה שומר ישראל, ואות י' קטנה מכל האותיות מרמזת על כנסת ישראל כי אחס המעט וכו') [דברים
ז ו], והנה האותיות ל"י המה מקיפים חנינת ישראל, רמו רמו לאור מקיף הניתן מן החתן להכלה על ידי
הקידושין, ואותיות אש"ר באמנע חנינת ישראל רמו אל החיבור בשעת נישואין יחודה שלים דכר ונוקבא כביכול,
הנה כן יסד המלך באדם רמ"ח איברי דדכורא ורנ"ב איברי דנוקבא ובהוספת המפתח שאמר ר' עקיבא בצכורות
[מה]. הם רנ"ג איברי"ם, על כן א"ס המלכות באת אל בועז אל הגר"ן להעמיד מלכות בית דוד, וכן המזבח נבנה
בגר"ן, והנה רמ"ח רנ"ג בחיבור בגימ' אש"ר, הוא סוד הנישואין בחנינת ביאה נאמר שנאלו תחת לראש"י [שה"ש
ז ו], (והנה חנינת אש"ר המה חנינת ישראל לתוון פנימיים דאז נותן החתן לכלה אור פנימי), והנה בשעת מתן
תורה שהיה רק אירוסין וקידושין (דעיקר הנישואין יהיה לעתיד ב"ב דעליה נאמר כי בועליך עושיך וכו') [ישעיה
נד ה' ט"ז], הנה נאמר ואתם תהיו ל"י ממלכת כהנים וגוי קדו"ש [שמות יט ו], היינו קידושין בחנינת ל"י שהוא
אותיות מקיפים שבישראל, אלה הדברים אשר תדבר (לעתיד בחנינת אש"ר, נישואין ממש בחיבור הרמזו חנינת
אש"ר אור פנימי, הם לתוון פנימיים שבישראל רמו לאור פנימי, וזהו שסיים) אל בני ישראל אשר יש בזה השם
ל"י אש"ר, וזהו המתפרש ג"כ בנדבט המשכן בנין בית חתנות כביכול, דבר אל בני ישראל (דייקא) ויקחו ל"י
תרומה (ל"י דייקא) מאת כל איש אש"ר ידבנו לבו וכו' (אש"ר דייקא), הבן הדבר, הוא הנדרש על זה במדרש,

